

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122203427
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122203427.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, podnikajúci na území Slovenskej republiky pod BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený: SOUKENÍK – ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, v spore o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Z a m i e t a návrh na spojenie vecí s konaním vedeným na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 15Csp/52/2022.

II. Súd u r č u j e , že úver zo žiadosti Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.07.2008, je bezúročný a bez poplatkov.

III. Vo vzťahu k výroku číslo II. m á žalobca vo vzťahu k žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v žiadosti Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.07.2008, uvedená v časti C) Úverová karta, v znení: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydala úverovú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne o určenie neprijateľných zmluvných podmienok z a m i e t a .

VI. Vo vzťahu k výrokom číslo IV. a V. žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 06.04.2022 žiadala, aby súd určil, že úver zo žiadosti Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.07.2008 je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň určil zmluvnú podmienku žiadosti Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26.07.2008 v časti C) Úverová karta, za neprijateľnú zmluvnú podmienku a tiež určil, že zmluvná podmienka v sadzobníku poplatkov BNP PARIBAS FINANCE SA účinného od 01.01.2021 v časti Ostatné poplatky v znení: Poplatok za vyhotovenie dokladu súvisiaceho s úverom na základe žiadosti klienta 70 EUR, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobkyňa bola toho názoru, že úver o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, keďže neobsahuje náležitosti ako konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z tohto dôvodu je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Zmluva zároveň obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v časti C) Úverová karta. Žiadosť o nový produkt bola predformulovaná v zmluve, ktorá sa uzatvára na obstaranie iného produktu, teda poskytnutie klasického úveru. Žalobkyňa je toho názoru, že uvedeným zmluvným ustanovením jej ako spotrebiteľke, ktorá žiadala o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru bolo vnútené aj poskytnutie kontokorentného úveru, o ktorý nemala záujem, nežiadala oňho a nemala možnosť vylúčiť žiadosť o jeho poskytnutie, pričom prípadný kontokorentný úver, o ktorý mala žiadať, jej bol vnútený. Zároveň poukázala na právne názory vyplývajúce z rozhodnutí Krajského súdu v Prešove 19Co/31/2013 zo dňa 14.11.2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove 19Co/144/2019 zo dňa 18.06.2020, ako aj rozhodnutie Krajského súdu Žilina 14C/86/2011 zo dňa 15.11.2011. Žalobkyňa považuje aj poplatok za vyhotovenie dokladu súvisiaceho s úverom uvedeného v sadzobníku poplatkov BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA vo výške 70 EUR, za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril v písomnom podaní zo dňa 03.05.2022, v ktorom žalobu žiadal zamietnuť. Uviedol, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným zanikol ku dňu 19.07.2010, keďže si zmluvné strany dojednali splatenie poskytnutého úveru v 24 mesačných splátkach. Akékoľvek rozhodnutie súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru nedokáže žiadnym spôsobom posilniť, či inak zmeniť postavenie žalobcu. Tieto spory sú umelo vytvorené, ktorých jediným cieľom nie je ochrana spotrebiteľa, ale práve umelé navyšovanie trov právneho zastúpenia zo strany právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa veľkým množstvom takmer totožných podaní snaží týmto spôsobom získať čo najvyššie ohodnotenie v podobe trov právneho zastúpenia. Žalovaný zastáva názor, že na vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok niet dôvodu, pokiaľ je už zmluvný vzťah medzi stranami sporu ukončený. V tejto prejednávanej veci bol zmluvný vzťah ukončený splnením záväzku žalobcu ešte v roku 2010. Je absurdné až nemysliteľné, aby sa spotrebiteľ po viac ako 12 rokoch po zániku zmluvného vzťahu nedôvodne domáhal vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako aj bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania voči právu, ktorým sa žalobca domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný je toho názoru, že zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2018 zo dňa 22.02.2018, ako aj rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti D. E., číslo C42/15. Je zrejmé, že zmluva obsahuje termín konečnej splatnosti úveru. Žalovanému rovnako nie je zrejmé, prečo žalobkyňa čerpala prostriedky z poskytnutého revolvingového úveru napriek tomu, že tvrdí, že jej bol vnútený a že o tento typ úveru nemala záujem. Konanie žalobcu, ktorý následne tento revolvingový úver čerpal, podľa názoru žalovaného nesvedčia o vnútení úveru. Žalovaný odmieta tvrdenia žalobcu, že by akýmkoľvek spôsobom vyvíjal na žalobcu nátlak a že by žalobca bol nútený podpísať zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere prejavil svoj slobodný súhlas s uzatvorením predmetnej zmluvy, a preto jeho tvrdenie o vnútenom právnom úkone neobstojí. Je ťažko uveriteľné, že pokiaľ by žalobca nemal skutočný záujem o uzatvorenie a využívanie tohto finančného produktu, začal by tento produkt dobrovoľne využívať.

3. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovaného zo dňa 23.05.2022 mala za to, že námietka premlčania je v celom rozsahu nedôvodná. Uviedla, že zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti a zotrvala v celom rozsahu na svojej argumentácii, aj pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 10.06.2022 zotrval na svojej právnej argumentácii. Zároveň navrhol spojiť konania vedené na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 7Csp/52/2022 s konaním pod spisovou značkou 15Csp/52/2022 do spoločného konania.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 26.07.2008 uzatvorila žalobkyňa s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Cetelem a.s. žiadosť Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru číslo 262164786067132, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 13.490 Slovenských korún na nákup tovaru v hodnote 14.990 Slovenských korún, pričom priamu platbu uhradila vo výške 1.500 Slovenských korún. V tejto žiadosti je uvedený počet mesačných splátok 24, výška mesačných splátok 719 Slovenských korún, súčet mesačných splátok 17.256 Slovenských korún, ročná úroková sadzba 22%, prvá splátka splatná 15.08.2008 vždy k 15. dňu v mesiaci a priemerná RPMN predstavuje 70,61%.

7. V časti C) žiadosti Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26.07.2008 je uvedené: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydala úverovú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).“ Listom zo dňa 28.02.2019 odpovedal žalobca žalovanej, pokiaľ ide o číslo spotrebiteľského úveru XXXXXXXXXXXXXXXX, že prijali žiadosť žalobkyne o vystavenie prehľadu splácania a úročenia. Za vystavenie súhrnného prehľadu bude účtovaný poplatok podľa sadzobníka spoločnosti vo výške 70 EUR. Zároveň upozornili žalobkyňu, kde je potrebné tento poplatok zaplatiť a uviedli, že evidujú na úverovom účte XXXXXXXXXXXXXXXX dlh vo výške 2.024,04 EUR. Žalobkyňa k žalobe predložila sadzobník poplatkov BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky platný od 01.01.2021, kde v časti ostatných poplatkov vyplýva poplatok za vyhotovenie dokladu súvisiaceho s úverom na základe žiadosti klienta vo výške 70 EUR.

8. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 26.09.2022 žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uviedol, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový a rovnako zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, žalobe žiadal vyhovieť. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť, poukázal na neprípustnosť žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok po ukončení zmluvného vzťahu a bol toho názoru, že zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Rovnako zotrval na právnom názore vo veci spojenia vecí tohto konania so sporom vedeným na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 15Csp/52/2022.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinnému ku dňu 26.07.2008 (ďalej len Zákon č. 258/2001 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy .

Podľa § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.4) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z., pri nespnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b)

dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 26.07.2008 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobkyňou podpísaná žiadosť Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 13.490 Slovenských korún na nákup tovaru v hodnote 14.990 Slovenských korún, pričom priamu platbu uhradila žalobkyňa vo výške 1.500 Slovenských korún. Žalobkyňa je toho názoru, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch, čím je potrebné daný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

11. Ako prvou sa súd zaoberal námietkou žalovaného o neprípustnosti žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj o určenie neprijateľných zmluvných podmienok po tom, čo zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom bol ukončený. Súd sa s takýmto názorom nestotožňuje. Krajský súd v Prešove vo viacerých svojich rozhodnutiach konštatoval, napríklad Uznesenie sp. zn. 22Co/81/2019 zo dňa 29.10.2019: „Aj podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie plynutie času nemôže byť skutočnosťou znemožňujúcou ochranu práva spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami.“ Súd ďalej cituje rozhodnutie, napríklad Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, ktorý uviedol: „Zánik záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy nemá právny význam. Opačný názor by znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V prípade žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa dovolacieho súdu ide o osobitný druh žaloby spotrebiteľa s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby preto podľa najvyššieho súdu nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Cieľom žaloby nie je len to, aby individuálny spotrebiteľ bol chránený pred záväzkom voči nekalej podmienke uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, ale obsahom je aj povinnosť dodávateľa nepoužívať ďalej nečestnú zmluvnú podmienku. Účelom žaloby je aj pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok voči dodávateľom so zámerom predchádzať nečestným zmluvným podmienkam. Okrem tohto právoplatný rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale sa ním zároveň vytvára zákonný

predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju zákonnú povinnosť, a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z.“ Obdobný právny záver vyplýva aj z ďalšieho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.03.2019, ale aj z rozhodnutia 6Cdo/19/2018. Súd teda bez ohľadu na to, že zmluvný vzťah bol medzi stranami sporu, t.j. medzi žalobkyňou a žalovaným ukončený ešte v roku 2010, vzhľadom na princíp právnej istoty, ktorý vyplýva z článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku, aplikoval na daný spor vyššie uvedené právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej autority. Obdobné závery vyplývajú aj z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktorý napríklad v rozhodnutí 10Co/30/2018 zo dňa 09.04.2019 alebo v rozhodnutí 20Co/295/2014 zo dňa 21.04.2016 uviedol, že takéto žaloby sú procesne prípustné o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj v prípade, ak je zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom už ukončený.

12. Súd zamietol návrh žalovaného na spojenie vecí s konaním vedeným na tunajšom súde pod spisovou značkou 15Csp/52/2022. V tomto prípade je potrebné povedať, že v tomto spore sa žalobca domáha určenia neprijateľných zmluvných podmienok, ako aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo dňa 26.07.2008. V spore 15Csp/52/2022 sa žalobkyňa domáha voči žalovanému určenia neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré vyplývajú zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26.07.2008. O spojení vecí rozhoduje sudca, ktorému vec napadla ako prvá, čo je v tomto prípade zákonný sudca v senáte 15/Csp 52/2022, ako to vyplýva zo súdneho registra. Navyše, súd uzatvára, že napriek tejto skutočnosti, keďže vo veci bol nariadený termín pojednávania a súd vykonal pred termínom pojednávania príslušné procesné úkony nie sú už splnené podmienky na spojenie vecí, a preto návrh žalovaného ako nedôvodný zamietol.

13. Vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo dňa 26.07.2008 sa súd stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že zmluva neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy. V zmluve je uvedený počet mesačných splátok, výška mesačných splátok a prvá splátka, ktorá je splatná dňom 15.08.2008. Zákonodarca v § 4 ods. 2 písm. g) jasne stanovil aj zákonnú náležitosť konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ktorá v tejto časti absentuje. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozhodnutie Súdného dvora EÚ vo veci C42/15, toto rozhodnutie sa týkalo výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48EHS z 23.04.2008, na ktorú nadväzuje národná právna úprava v podobe Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. V tomto konaní však žalobkyňa namieta absenciu obligatórnych zmluvných náležitostí podľa Zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti na smernicu Rady 87/102EHS, ktorej výkladom sa Súdný dvor EÚ v rozhodnutí C42/15 nezaoberal. Uvedený záver sa vzťahuje aj na ďalšie rozhodnutia citované žalovaným vo vyjadrení. Povinnosť ustanoviť obligatórne náležitosti, ktoré v prípade ich absencie v spotrebiteľskej zmluve vedú k sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, si zákonodarca napriek uvedenému jednoznačne splnil, keďže z ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona číslo 258/2001 Z.z. vyplývajú dôsledky porušenia povinností dodávateľom, pričom bezúročnosť a bezpoplatkovosť postihuje tie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré neobsahujú ustanovenia podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), l) zákona. Zákon o spotrebiteľských úveroch číslo 258/2001 je podľa názoru súdu potrebné vnímať ako právny predpis, ktorý slúži na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Spotrebiteľ by mal podľa názoru súdu mať presne určené odkedy dokedy má úver splácať a ponechať to na počítaní spotrebiteľom, podľa názoru súdu nebolo naplnením zákonnej dikcie § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Je neprípustné, aby dodávateľ prenášal svoju zákonnú povinnosť priamo na spotrebiteľa t.j., aby si spotrebiteľ sám mal vypočítať termín konečnej splatnosti na základe údajov uvedených v zmluve. Pokiaľ zákonodarca v § 4 ods. 2 písm. g) Zákona číslo 258/2001 Z.z. definoval termín konečnej splatnosti úveru, ten sa mal následne premietnuť do uzatvoreného zmluvného vzťahu, keďže sa jedná o obligatórne stanovenú náležitosť. Z dôvodu, že táto náležitosť tam uvedená nie je, súd konštatuje, že v súlade s § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je úver potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Pokiaľ ide o absenciu ďalšej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd sa s absenciou tejto náležitosti nestotožňuje. Súd poukazuje, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6CoCsp/2/2022 zo dňa 21.06.2022, kde odvolací súd v bode 21. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, vo vzťahu k posúdeniu úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, že neuvedenie výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nemožno v súčasnosti hodnotiť ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pre absenciu ktorej by sa úver mal posudzovať ako bezúročný a bezpoplatkový. Súd v tomto smere poukazuje na odklon od pôvodnej rozhodovacej

praxe, podľa ktorej ak absencia rozpisania zložiek splátok bola považovaná za nedostatok, ktorý má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľských úverov, je potrebné v tejto súvislosti poukázať na zmenu rozhodovacej praxe z dôvodu rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C42/15, vo svojich rozhodnutiach spisová značka 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, 4Cdo/187/2017 23.04.2018 a spisová značka 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, kde opakovane najvyšší súd konštatoval, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky. V súvislosti s výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch treba uviesť, že úmyslom zákonodarcu bolo transponovať Smernicu 2008/48ES v celom rozsahu. Nemožno od dodávateľov žiadať, aby v spotrebiteľských zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona číslo 129/2010 Z.z., respektíve § 4 ods. 2 písmeno i) Zákona číslo 258/2001 Z.z. uvádza pojmy výška alebo počet, či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Vzhľadom k tomu a k neskorším rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej autority, je súd toho názoru, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 26.07.2008 obsahuje náležitosti stanovené v § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch číslo 258/2001 Z.z. Pre absenciu náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď podľa názoru súdu v zmluve absentuje uvedenie dátumu termínu konečnej splatnosti úveru, súd vyhovel žalobnému návrhu žalobkyne a určil, že úver zo Zmluvy o úvere zo dňa 26.07.2008 je bezúročný a bez poplatkov.

14. Súd sa v žiadnom prípade nestotožňuje so vznesenou námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Podľa ustanovenia § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr než zabezpečená pohľadávka. Tvrdenia žalovaného o nemožnosti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosti zmluvných podmienok z dôvodu ich premlčania, sú absolútne nesprávne, pretože dané nepredstavujú majetkové právo spotrebiteľa, ale naopak je vecou a povinnosťou ex offio súdnej kontroly súdu skontrolovať spotrebiteľské zmluvy. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí 20Co/295/2014-151 zo dňa 21.04.2016 uviedol, že danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Predmetná žaloba je podľa názoru súdu okrem iného aj účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred používaním nečestných podmienok vo formulárových spotrebiteľských zmluvách.

15. Zároveň je potrebné poukázať na ustanovenie § 11 ods. 4 Zákona číslo 129/2010 Z.z. v znení zákona číslo 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2018, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Nemali by byť preto žiadne pochybnosti o tom, že od 01.01.2018 sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Tieto priamo ustanovuje § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z., a to práve s odkazom na § 137 CSP. Citované ustanovenie je podľa názoru súdu potrebné aplikovať aj na úverový vzťah založený zákonom číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ustanovenie § 11 ods. 4 v znení novely 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2018 nemá prechodné ustanovenia, to znamená, že od účinnosti sa novela § 11 ods. 4 vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Je predsa zrejmé, že novelizovať bolo možné iba zákon 129/2010 Z.z. a nie už neúčinný zákon 258/2001 Z.z., ktorý bol práve zrušený zákonom číslo 129/2010 Z.z. Preto nároky vyplývajúce zo zákona číslo 129/2010 Z.z. je potrebné považovať za nároky vzťahujúce sa na právne vzťahy vzniknuté ešte za účinnosti zákona číslo 258/2001 Z.z..

16. K neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorú žalobkyňa považuje určiť za neprijateľnú uvedenú v časti C) Úverová karta, súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/19/2022 zo dňa 06.05.2022, ktorý vyhlásil túto podmienku za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že veriteľ týmto spôsobom vnútil spotrebiteľovi žiadosť o revolvingový úver, ktorý nebol v sfére jeho záujmu, nakoľko jeho záujem bolo získať klasický úver, čo aj bolo realizované. Navyše, žalobca nebol informovaný ani len o základných podmienkach revolvingového úveru, o výške úrokovej sadzby alebo o výške mesačnej splátky. Podaním tejto žiadosti síce nevznikla ešte zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, tá vznikla až jej akceptáciou zo strany

veriteľa, konkrétne odoslaním oznámenia o prijatí žiadosti o poskytnutí úverového rámca, ale nič to nemení na fakte, že veriteľ týmto spôsobom donútil žalobcu žiadať aj o revolvingový úver, a to aj vtedy, ak o neho nemal vôbec záujem. Takýto postup možno vyhodnotiť ako nekalú obchodnú prax, ktorá je zakázaná. Nepochybne však uvedená zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto je neprijateľná.“ Na doplnenie svojej právnej argumentácie súd uvádza, že totožná zmluvná podmienka bola už vyhlásená za neprijateľnú, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov spisová značka 14Csp/28/2020 zo dňa 04.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2021, a teda aj v tejto súvislosti súd poukazuje na princíp právnej istoty, ktorý patrí k základným princípom právneho štátu.

17. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v sadzobníku poplatkov BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky platného od 01.01.2021 v časti Ostatné poplatky v znení: Poplatok za vyhotovenie dokladu súvisiaceho s úverom na základe žiadosti klienta 70 EUR je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, súd žalobný návrh žalobcu v tejto časti ako nedôvodný zamietol. Žalobkyňa odvodzovala svoj nárok na vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky od odpovede žalovaného na jej list (číslo listu 20 súdneho spisu). Súd však poukazuje na to, že odpoveď žalovaného sa týkala čísla spotrebiteľského úveru XXXXXXXXXXXXXXXX, F. však úveru na základe žiadosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kde zmluva bola uzatvorená pod číslom XXXXXXXXXXXXXXXX. Číslo úverovej zmluvy tak v odpovedi žalovaného zo dňa 28.02.2019 nie je totožné s číslom úverového vzťahu založeného na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26.07.2008. Žalobca namieta neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky v sadzobníku poplatkov účinného od 01.01.2021. Je však potrebné povedať, že list žalovaného zo dňa 28.02.2019 sa podľa názoru súdu netýkal tohto zmluvného vzťahu založeného na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26.07.2008 a rovnako je potrebné konštatovať, že list žalovaného zo dňa 28.02.2019 bol reakciou na žiadosť žalobcu o vystavenie prehľadu splácania poskytnutého úveru, ktorú zaslal žalovanému ešte v roku 2019. V tom čase však nebol sadzobník poplatkov BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky platný od 01.01.2021 predložený žalobcom vo vzťahu k žalovanému účinným ani platným zmluvným dokumentom, nakoľko žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 26.07.2008. Pokiaľ žalobca nepredložil v konaní sadzobník, ktorý by bol vo vzťahu k žalobcovi ako dlžníkovi záväzným a platným zmluvným dokumentom v čase vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v predložení rozhodujúcich dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci samej. Žalobcom predložený sadzobník účinný od 01.01.2021 je v tomto konaní ako dôkaz irelevantný a na vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere aj neaplikovateľný, nakoľko napadnutý sadzobník nemá spätnú účinnosť. Žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 22.07.2022 predložil sadzobník poplatkov Cetelem Slovensko, z ktorého vyplýva ostatné poplatky za vyhotovenie kópie dokladu súvisiaceho s úverom 100 SK (3,32 EUR). To bol sadzobník, ktorý platil v čase trvania zmluvného vzťahu žalobkyne so žalovaným. Žalobca v rámci svojej žaloby nepreukázal existenciu takéhoto zmluvného dojednaní, ktoré by žalobcovi ukladalo povinnosť zaplatiť poplatok za vystavenie prehľadu splácania, pretože nepredložil súdu žiaden dôkaz o takomto dojednaní. Aj v žiadosti a v odpovedi žalovaného v roku 2019 je iný úverový vzťah, iné značenie zmluvného vzťahu ako je predmetom tohto súdneho sporu. Žalobca predložil súdu sadzobník účinný až po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak nepreukázal zmluvný dokument zmluvné dojednanie ohľadom povinnosti žalobcu zaplatiť poplatok za vystavenie prehľadu týkajúce sa práve vzťahu, ktorý bol založený zmluvou o spotrebiteľskom vzťahu zo dňa 26.07.2008. Práve z dôvodu, že žalobca nepreukázal existenciu zmluvného dojednaní ukladajúceho mu povinnosť uhradiť predmetný poplatok, nie je dôvodné určiť túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú, a preto žalobný návrh žalobkyne v tejto časti bol ako nedôvodný zamietnutý.

18. Žalobkyňa bola úspešná v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vo vzťahu k výroku číslo II. jej preto súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP priznal vo vzťahu k žalovanému plnú náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Vo vzťahu k určeniu neprijateľných zmluvných podmienok žalobkyňa žiadala určiť dve neprijateľné zmluvné podmienky, súd však vyhovel iba jednej a vo zvyšnej časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok bola žalobkyňa neúspešná, súd preto postupom podľa § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde

Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.